

[Gert Petersen.]

ning. Det er det, der er spørgsmålet, og det er ikke kun et spørgsmål om den nuværende arbejdsministers gode vilje.

Arbejdsministeren mente, at de ændringsforslag, vi har stillet, var urealistiske, og dertil vil jeg da sige, at det er de måske nok i den nuværende situation, men jeg er ikke helt sikker på, det havde været sådan, hvis det udspil, som regeringen kom med, havde været noget dristigere, og hvis det var gået noget videre. Sagen er jo den, at man overtog udspillet direkte fra den forrige regering, der igen overtog det fra hovedorganisationerne, og så er vi altså tilbage ved den i hvert fald forholdsvis grydeklare ret. Jeg mener, det er en helt forkert procedure.

Jeg vil godt benytte lejligheden, nu jeg er kommet herop igen, til at gøre noget, jeg glemte i første omgang, nemlig meget stærkt at anbefale at stemme for det af hr. Jørgen Jensen stillede ændringsforslag om, at de faglige organisationer skal have ret til at udpege tilsynsførende, som skal have samme ret som arbejdstilsynets tilsynsførende. Det er en fremgangsmåde, vi kender fra sikkerhedspatruljerne i byggeriet, og det betyder, at de mennesker, som har problemerne helt tæt inde på livet, og som det virkelig vedrører, får noget at sige om disse problemer.

Så spurgte hr. Kurt Hansen mig om, hvordan jeg tør foreslå, at sikkerhedsrepræsentanterne skulle have myndighed i den forstand, at det gøres til en forudsætning for dispensationer, at de skal godkendes af sikkerhedsrepræsentanten. Hertil vil jeg svare, at der er jo nok en forskel mellem VS og SF, idet vi mener, at man må begynde et sted. Hr. Kurt Hansen henviser til, at det er her under kapitalismen, vi stiller den slags forslag. På samme måde var hr. Kurt Hansen også inde på, at han var meget afvisende over for arbejdende arbejdsmiljø, så længe det skete på kapitalens præmisser i profit-samfundet. Det kunne, hvis man var lidt onskabsfuld, udlægges, som om venstresocialisterne overhovedet ikke ville kæmpe for et bedre arbejdsmiljø, så længe vi har et kapitalistisk samfund. Jeg vil ikke være så onskabsfuld. Vi har altså den opfattelse hos os, at man må begynde et sted, og at hvis man fra arbejderklassens og lønmodtagernes side skal tilkæmpe sig medindflydelse, en

del af magten, så følger der også hermed naturligvis en del af ansvaret, de to ting kan ikke skilles ad. Men vi mener i øvrigt også med henblik på vore fjernere liggende mål, at det er en fordel, fordi arbejderklassen derigennem modnes og opdrages til at tage mere og mere af magten, hvilket jeg ikke lægger skjul på er vort formål. Vi synes altså, at man med sindsro bør overlade sikkerhedsrepræsentanterne sådanne beføjelser, der jo naturligvis i første række vil bidrage til en sikring af de arbejdende, sådan at der ikke træffes beslutninger om dispensation hen over hovedet på de arbejdende.

Ritta Ahm (KrF):

Jeg har kun en ganske kort bemærkning til hr. Brøndsted om, at vi ikke har været med til at føre dette forslag frem, hvorfor vi i dag kan tillade os at tænke på helheden, altså også tage hensynet til arbejdsgiverne med i vurderingen. Herved adskiller vi os væsentligt fra partiet venstre, som jo har været bundet af lovforslaget fra den allerførste dag, det lå på folketingets bord. Men dengang havde vi ikke de mange virksomhedslukninger som i dag, og derfor tager lovforslaget sig helt anderledes ud i dag, end det gjorde for blot 2 år siden.

Jørgen Jensen (DKP):

Der er vel ingen tvivl om, at det flertal, som står bag ændringsforslagene og lovforslagets fremsættelse, er så sammentømret, at man ikke kan rokke meget ved det. Men derfor er det måske rimeligt alligevel at se på, hvor rigtige nogle af de påstande, der kommer frem, egentlig er.

Det, jeg først vil nævne, er spørgsmålet om § 23. Her står der i ændringsforslaget til denne paragraf — jeg vil godt have lov at læse det op, fordi arbejdsministeren ligesom sagde, at det ændringsforslag, der lå, havde taget alle tilbørlige hensyn:

„Arbejdsgiveren kan ved aftale overføre det strafferetlige ansvar, der er pålagt ham i lovens § 82, til driftsledere, arbejdsledere eller andre kvalificerede overordnede. Det er en betingelse for aftalens gyldighed, at den er skriftlig, og at den tydeligt angiver, i hvilket omfang ansvaret overdrages, herunder hvilke lokale eller faglige områder den omfatter.“

Jeg vil godt stille spørgsmålet: i hvor høj